

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03.07.2018 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Iwona Iwanek

Protokolant : Martyna Skuza

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 03.07.2018 r. w Świdnicy

sprawy **M. D.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania **M. D.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia(...) r. Nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia (...) roku znak: (...) w części, w ten sposób, że nakazuje stronie pozwanej przeliczenie wysokości emerytury wnioskodawczyni M. D. , przy uwzględnieniu jako okresu składkowego okresu od dnia 2 maja 1986 roku do dnia 24 października 1990 roku;

II. dalej idące odwołanie oddala;

III. nie obciąża wnioskodawczyni kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Sygn. akt VII U 1265/17

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. D. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia (...), ustalającej wysokość emerytury. W uzasadnieniu odwołania podniosła, że pracowała na stanowisku księgowej oraz sprzedawcy w (...) w W. w pełnym wymiarze czasu pracy. Wskazywała nadto, że otrzymywała comiesięczne wynagrodzenie wraz z dodatkami, jednak z uwagi na brak dokumentów nie jest w stanie dostarczyć zaświadczenia stwierdzającego ilość przepracowanych dni.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie podnosząc, że okres zatrudnienia jako członka w RSP w W. nie został uwzględniony gdyż wnioskodawczyni nie przedłożyła wykazu przepracowanych dni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawczyni M. D. ur. (...) złożyła u strony pozwanej w dniu 08.09.2017r. wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Do wniosku dołączyła dokumentację stwierdzającą okresy zatrudnienia oraz wysokość wynagrodzenia. Wnioskodawczyni przedstawiła nadto pisemne oświadczenia świadków stwierdzające wykonywanie przez wnioskodawczynię pracy w (...) w W. na stanowisku sprzedawcy w okresie od 02.05.1986r. do 24.12.1990r.

Zaskarżoną decyzją strona pozwana przyznała emeryturę, jednak zarówno przy ustaleniu wysokości kapitału początkowego jak i wyliczeniu emerytury nie uwzględniła wskazanego wyżej okresu z uwagi na brak dokumentu stwierdzającego ilość przepracowanych dni.

dowód: akta ZUS wnioskodawczyni

Wnioskodawczyni pracowała wraz z G. K. w (...) w W. w okresie od 01.08.1978r. do 30.04.1986r. na stanowisku starszego inspektora. Wymienione z uwagi na możliwość zatrudnienia w (...) w W. i wyższe tam zarobki, wypowiedziały umowy o pracę u dotychczasowego pracodawcy i od 02.05.1986r. rozpoczęły pracę we wskazanej spółdzielni.

Początkowo wykonywały pracę na podstawie umów o pracę, a następnie w oparciu o członkostwo w spółdzielni.

dowód: akta ZUS

zaświadczenie o okresie członkostwa k. 30

zeznania świadka G. K. k. 310, e-protokół k. 34

zeznania wnioskodawczyni M. D. k. 320, e-protokół k. 34

W okresie pracy w spółdzielni wnioskodawczyni zajmowała stanowisko księgowej, jednak z uwagi na potrzeby spółdzielni pracowała także na stanowisku sprzedawcy. Pracowała w ramach ośmiogodzinnego dnia pracy, w godzinach od 7 do 15 i podpisywała listę obecności. Wynagrodzenie było ustalane według dniówek obrachunkowych i zawsze było ono wyższe od wynagrodzenia minimalnego.

dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu dot. G. K.

k. 28

zeznania świadka A. P. k. 310, e-protokół k. 34

Dokumentacja osobowa pracowników i członków spółdzielni częściowo została zniszczona, a częściowo pozostaje w depozycie dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego w Wałbrzychu. Brak jest możliwości zidentyfikowania dokumentacji osobowej wnioskodawczyni.

dowód: informacja Sądu Rejonowego w Wałbrzychu k. 60

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd zważył :

Odwołanie jest zasadne.

W sprawie okoliczność sporną stanowił okres zatrudnienia wnioskodawczynie w rolniczej spółdzielni produkcyjnej albowiem strona pozwana stała na stanowisku, że bez wykazu przepracowanych dni nie sposób uznać powyższego okresu jako składkowego.

Stanowisko to nie podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (**Dz. U. z 2009 r.**, Nr 153, poz. 1227) za okresy składkowe uznaje się również przypadające przed dniem 15.11.1991r. okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek - pracy na obszarze Państwa Polskiego w rolniczych spółdzielniach oraz pracy na rzecz tych spółdzielni produkcyjnych objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od jej opłacania a także przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tego tytułu.

Wnioskodawczynie w spornym okresie wykonywała jako członek (...) pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach księgowej i sprzedawcy. Podlegała wówczas przepisom dekretu z dnia 04.03.1976r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 10 poz. 54 ze zm.) oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19.03.1976r. w sprawie wykonania przepisów dekretu o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 13 poz. 74 zez zm.), które nakładały na rolnicze spółdzielnie produkcyjne obowiązek uiszczania składek na ubezpieczenie społeczne członków tychże spółdzielni.

Z zeznań świadków A. P., przełożonej wnioskodawczynie, H. P., byłego członka zarządu spółdzielni oraz G. K., pracującej wspólnie z wnioskodawczynią, wynikało jednoznacznie, że praca wnioskodawczynie jako członka spółdzielni w zakresie obowiązków i czasu pracy nie różniła się w żadnej mierze od pracy wykonywanej przez osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę. Wnioskodawczynie była zobowiązana stawiać się codziennie w pracy, a jej obecność była potwierdzana podpisami na liście obecności. Często zdarzało się, że czas pracy przekraczał zwykły wymiar 8 godzin z uwagi na potrzeby spółdzielni. Z przedstawionego przez G. K. zaświadczenia o ilości przepracowanych dni i wynagrodzeniu wynika, że wynagrodzenie to przekraczało wysokość wynagrodzenia przeciętnego, obowiązującego w danym roku.

Strona pozwana co do zasady ma słuszość, że w stosunku do członków rolniczej spółdzielni produkcyjnej istotne dla zaliczenia roku pracy do okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania renty inwalidzkiej lub emerytury jest przepracowanie w tym roku wymaganej ilości dniówek obrachunkowych, jednak przepisy dotyczące zasad ustalania prawa do świadczeń nie wymieniają dowodów, na których opierać ma się ustalenie przepracowania wymaganej liczby dniówek obrachunkowych. W § 22 ust. 2 rozporządzenia z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) przewidziano, że jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, zeznaniami świadków, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres. Przepis ten może być odpowiednio stosowany także do okresów pracy członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

Wnioskodawczynie wskazała, że jej dokumentacja nie została zachowana, a świadkowie potwierdzili fakt częściowego jej zniszczenia przez kolejny zarząd spółdzielni, a zatem w przypadku wnioskodawczynie treść zeznań świadków zastępuje dowód w postaci wykazu dniówek obrachunkowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2012r. II UK 255/11 Lex 1227191).

Powyższe wskazuje w sposób wystarczający na zasadność przyjęcia kwestionowanego przez stronę pozwaną okresu jako składkowego.

Nie istniały podstawy do ewentualnego przyjęcia jako wysokości wynagrodzenia wnioskodawczyni, wynagrodzenia G. K., wobec braku jakiegokolwiek dokumentacji wskazującej na to, że zarówno wnioskodawczyni jak i wymieniona świadek pozostawały w tej samej grupie wynagrodzenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, a dalej idące odwołanie w oparciu o 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił. Orzeczenie o kosztach oparto o przepis art. 102 k.p.c.